

Sygn. akt VIII U 398/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 roku w Lublinie

sprawy K. M.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do emerytury rolniczej

na skutek odwołania K. M.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 16 grudnia 2016 roku znak (...)

I zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. M. prawo do emerytury rolniczej od dnia 1 października 2016 roku;

II zasądza od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz K. M. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII U 398/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2016 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił K. M. prawa do emerytury rolniczej. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż zgodnie z art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016 roku, poz. 277) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu rolnikowi, który: osiągnął wiek emerytalny, który dla mężczyzn urodzonych do dnia 31 grudnia 1974 roku wynosi co najmniej 65 lat, podlegał ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu przez okres co najmniej 25 lat. Okresów, o których mowa w ust.1 nie zalicza się do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone od okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów. Na podstawie złożonych dokumentów wnioskodawca, po wyłączeniu okresów prowadzenia działalności gospodarczej, które zostały zaliczone do prawa do emerytury z ZUS, udowodnił okres podlegania ubezpieczeniu wynoszący 21 lat i 16 dni (decyzja k. 29 akt KRUS).

W odwołaniu od tej decyzji K. M. podniósł, iż organ rentowy nie uwzględnił, że pracował on w gospodarstwie rolnym swojego ojca od 16 roku życia, a więc od(...)roku do 1 lipca 1965 roku, co mogą potwierdzić zeznania świadków, którzy

byli sąsiadami skarżącego. Wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury rolniczej (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu decyzji. Dodatkowo podniósł, iż wnioskodawca nie przedstawił wiarygodnych dokumentów dotyczących pracy w gospodarstwie rolnym przed nabyciem własnego gospodarstwa (odpowiedź na odwołanie k. 5-5v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

K. M. urodził się w dniu (...), w dniu 13 października 2016 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury rolniczej. We wniosku podał, iż jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 0,96 ha fizycznych, co stanowi 0,669 ha przeliczeniowych (k. 1-2 akt KRUS).

Wnioskodawca od dnia (...)roku jest uprawniony do emerytury z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (k. 83 akt ZUS). Wypłata emerytury została zawieszona od dnia 1 sierpnia 2016 roku z powodu otrzymania przez K. M. stałej renty rodzinnej z KRUS po zmarłej żonie J. M. (k. 124 akt ZUS).

W okresie od dnia 11 marca 1959 roku do dnia 30 czerwca 1965 roku wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. W tym okresie mieszkał z rodzicami, był najmłodszy z rodzeństwa. Oprócz tego był starszy brat i starsza siostra. Brat wyprowadził się z domu w 1948 roku i poszedł do szkoły w G.. Siostra pracowała w Domu (...)w R., a w lutym 1960 roku wyszła za mąż i wyprowadziła się od rodziców. Rodzice wnioskodawcy mieli gospodarstwo o powierzchni około 5 ha, ale jak siostra wyszła za mąż przekazali jej część gospodarstwa i zostało około 3,70 ha. Uprawiali ziemniaki i zboże. Hodowali 2 krowy i konia, kilka świń i kur. Gospodarstwo nie było zmechanizowane. Były tylko narzędzia ręczne i konne. Rodzice w tym czasie nie pracowali nigdzie zawodowo tylko w gospodarstwie. Wnioskodawca skończył tylko szkołę podstawową i potem nigdzie nie poszedł do szkoły i nigdzie nie pracował w tym okresie, tylko w gospodarstwie rolnym. Jedynie były kursy budowlane w Ł. i wnioskodawca jeździł tam przez 2 zimy w każdą niedzielę rowerem. A tak poza tym cały czas pracował w gospodarstwie. Wykonywał wszystkie prace niezbędne w gospodarstwie. Pracował codziennie w zależności od potrzeb. Nigdzie nie wyjeżdżał w tym okresie. Rodzice również pracowali w gospodarstwie rolnym. Zimą w gospodarstwie wnioskodawca zajmował się młócką, obrządkiem zwierząt. Rodzice wnioskodawcy byli właścicielami gospodarstwa, które otrzymali po rodzicach matki wnioskodawcy. Dziadkowie mieszkali razem z nimi i wszyscy pracowali w gospodarstwie, tj. rodzice, wnioskodawca i dziadkowie dopóki mogli. Wnioskodawca cały czas pracował w tym gospodarstwie, dopóki się nie ożenił w 1969 roku. Stał się właścicielem gruntów rolnych po rodzicach w 1977 roku i do chwili obecnej pracuje na tych gruntach i mieszka w tym samym miejscu.

Organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy do okresu podlegania ubezpieczeniu rolniczemu okresy od: 15 września 1973 roku do 30 czerwca 1977 roku, od 1 stycznia 1978 roku do 31 grudnia 1982 roku, od 1 stycznia 1983 roku do 31 grudnia 1990 roku, od 1 stycznia 1991 roku do 30 czerwca 1992 roku i od 1 października 1992 roku do 30 czerwca 1995 roku, łącznie 21 lat i 16 dni. Nie uwzględniono okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 11 marca 1959 roku do dnia 30 czerwca 1965 roku z powodu braku wiarygodnych dokumentów potwierdzających pracę w gospodarstwie rolnym w tym okresie. Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca nie spełnia warunku podlegania ubezpieczeniu przez okres co najmniej 25 lat organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję (decyzja k. 29 akt KRUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej skazane dowody z dokumentów zawarte w aktach organu rentowego oraz zeznania wnioskodawcy i świadków.

Sąd w całości obdarzył wiarą dowody z dokumentów, jako że nie budziły wątpliwości co do ich formy, treści oraz faktu sporządzenia przez kompetentne podmioty w ramach przysługujących im uprawnień, nie zostały również zakwestionowane przez strony.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wnioskodawcy, gdyż były jasne, logiczne, wyczerpujące oraz spójne z zeznaniami świadków oraz okolicznościami wynikającymi z analizy dokumentów zgromadzonych w sprawie.

Zeznania świadków również zasługiwały na walor wiarygodności, jako logiczne i spójne.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 1b ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2016 roku, poz. 277), emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny, który dla mężczyzn urodzonych do dnia 31 grudnia 1947 roku wynosi co najmniej 65 lat;
- 2) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

W myśl art. 20 ust. 1 ustawy, do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 zalicza się okresy:

- 1) podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
- 2) prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 r.;
- 3) od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

Zgodnie z ustępem 2 tego przepisu okresów, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów.

Wnioskodawca udowodnił okres podlegania ubezpieczeniu w wymiarze 21 lat i 16 dni. Do okresu tego należy uwzględnić okres pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 11 marca 1959 roku do dnia 30 czerwca 1965 roku. Zgodnie bowiem z cytowanym art. 20 ust. 1 pkt 2 do okresów ubezpieczenia emerytalno – rentowego wlicza się okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16 roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 roku.

Zgromadzony w rozpoznawanej sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości, że w okresie od dnia(...) roku, tj. od ukończenia przez wnioskodawcę 16-ego roku życia, do dnia 30 czerwca 1965 roku, K. M. pracował stale w ponad 5-hektarowym gospodarstwie rolnym swoich rodziców, z którymi w tym czasie zamieszkiwał. Praca ta odbywała się codziennie, w wymiarze co najmniej 4 godzin, tj. połowy czasu pracy obowiązującego pracowników. Jednocześnie skarżący nie pobierał w tym czasie nauki, która wykluczałaby stały charakter jego pracy w gospodarstwie. Skoro więc organ rentowy obliczył wnioskodawcy ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 21 lat i 16 dni, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu do poziomu 25 lat należało uwzględnić także przypadający przed dniem 1 stycznia 1983 roku okres pracy K. M. w gospodarstwie rolnym.

W związku z powyższym wnioskodawca spełnia warunki do nabycia prawa do emerytury rolniczej, bowiem osiągnął wymagany wiek emerytalny 65 lat i legitymuje się okresem podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez co najmniej 25 lat. Emerytura ta przysługuje od 1 października 2016 roku, tj. od miesiąca złożenia wniosku, zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 52 ust. pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Z tych względów Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu uzasadnia przepis art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców

prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.) – w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia niniejszego postępowania.